

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010064
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420010064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.02.2021, v trestnej veci obžalovaného I. U., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b./, c./ Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/10/2020 z 03.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 4T/10/2020 z 3.11.2020 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného I. U., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom D. pod Y., A. X/X,

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 4T/10/2020 z 03.11.2020 bol obžalovaný I. U. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1./,3./ písm.b./,c./ Tr. zák. za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna mal. B. U., nar. XX.X.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 8P/175/2010 zo dňa 7.12.2010, právoplatným dňa 28.12.2010, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť na syna vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám matky A. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, I. K., avšak obvinený si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval včas a riadne neplnil, čím mu za obdobie od 1.2.2016 až do súčasnej doby, t. j. 31.10.2020 vznikol dlh na výživnom spolu vo výške 1.336,-Eur

a uvedeného konania sa dopustil, hoci dňa 10.1.2016 vykonal trest odňatia slobody, na ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 1T/48/2013 zo dňa 22.8.2013, právoplatným dňa 22.8.2013, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. v spojení s § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol obžalovaný I. U..

V písomných dôvodoch svojho rukou písaného odvolania obžalovaný uviedol, že si je vedomí neplnenia svojej vyživovacej povinnosti, ale snaží sa ju plniť aspoň symbolicky sumou 5.-€ mesačne. Dodal, že nie je v jeho silách zaplatiť celú dlžnú sumu vo výške asi 1.360.-€.

Ďalej uviedol, že je asociál, toho času je jeho zdravotný stav neuspokojivý, žije len z toho, čo si dokáže zohnať na prežitie. Preto prosí o pochopenie.

Na verejné zasadnutie súdu o odvolaní obžalovaného sa obž. U. dostavil, predložil aj doklad o negatívnom teste na Covid 19, pričom zároveň aj požiadal, aby sa verejné zasadnutie o jeho odvolaní uskutočnilo.

Vo svojom konečnom návrhu potom súdu uviedol, že by chcel do leta nazbierať nejaké peniaze, možno by si mohol nájsť aj nejakú brigádu a skúsil by dlžné výživné v tejto lehote zaplatiť, pretože uložený trest sa mu zdá neprímerane prísny.

Krajský prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zákonné, uložený trest za primeraný, keďže trest mu bol uložený v dolnej polovici trestnej sadzby a preto navrhol odvolanie obžalovaného U. ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného I. U. , avšak len pokiaľ ide o výšku uloženého trestu je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu a tieto aj správne vyhodnotil a to všetko v zmysle § 2 ods.10, resp. § 2 ods.12 Tr.zák.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v zmysle § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a ako sa správal pri hodnotení jednotlivých dôkazov.

Na tomto mieste je nutné konštatovať, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.11.2020 urobil vyhlásenie o vine a preto súd po tom, čo toto jeho vyhlásenie prijal vykonal ďalšie dokazovanie už len ohľadne otázky trestu, ktorý je nutné za takto priznanú vinu obžalovanému ukladať.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Nič na tom nemení ani údaj, uvádzaný obžalovaným na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, že by chcel v budúcnosti doplatiť zameškané výživné, ak by si našiel nejakú brigádu.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. b./,c./ Tr. zák.

Pokiaľ však ide o uložený trest, ktorý prvostupňový súd obžalovanému U. uložil a to vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, s takýmto záverom sa odvolací súd nemohol stotožniť. Je nepochybné, že

obžalovaný už bol síce v minulosti viackrát (odpis registra trestov poukazuje na 16 záznamov) súdne trestaný, avšak naposledy v roku 2013 s tým , že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňa 10.01.2016. Od tejto doby a to až doposiaľ už nebol viackrát súdne trestaný, a aj v súčasnej dobe má aspoň minimálnu snahu podieľať sa na výživnom svojho syna.

Podľa názoru odvolacieho súdu postačuje na jeho nápravu a prevýchovu aj nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Aj takýto trest odňatia slobody bude podľa odvolacieho súdu dostatočný na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu deklaroval snahu po úhrade zameškanej sumy dlžného výživného do letných mesiacov roku 2021, tak takémuto tvrdeniu obžalovaného súd neuveril, pretože obžalovaný nemá stále bydlisko, ani žiadny pracovný pomer, len teoreticky uvádzal možnosť nájsť si brigádu, avšak žiadny dôkaz o tom súdu nepredložil.

Súd preto takémuto jeho tvrdeniu neuveril, avšak napriek tomu jeho odvolaniu, pokiaľ ide o uložený nepodmienečný trest odňatia slobody čiastočne vyhovel keď jednohlasne rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.